

יוצר לשבת בין יב לסוכות.

פ"ס א"ב כפול וכל תחזו עמיים על לזן הכתוב ותתוס ט מאיר בר יצחק.

את־העם הנקבד והנזרא נא־ה לתהלותיו. אָבִיעַ זָכַר רב טוב
מפֿעלותיו. הַבִּנְיָה בְּשָׁמַיִם מַעֲלֹתָיו: בְּכִתְרַת מַלְכִּים נְתִיעֵץ וְנִמְלֵךְ
בְּסֻדָּה. בְּחִבָּה אֶמְרִיהָ תֹאמַר נָאָה וְחִסְדָּהּ. וְאַגְדָּתוֹ עַל־אֶרֶץ יִסְדָּה:
גְּבִיהַ תִּקְרָה קִרְיָה בְּמִקְוֵאֵי אֵל. גְּבִילוֹת הַדָּרִים הַצִּפִּין הַצִּיב מִהַרְרֵי אֵל.
לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

מֵאֲהָב יִרְאִיו בָּרַר בְּסוֹס שְׁעִינָתוֹ. יִדְיֹת צִיּוֹן תִּקְמֹד
קִרְשָׁת שְׂבִינָתוֹ. בְּשָׁלֹם סִיבֹו וּמַעֲגָרָתוֹ. קְדוּשָׁ:

הַגִּלִּים סְבוֹת סְבִיבֹתָיו הַקִּיף וְהַתְקִיעַ. וְדִמְיוֹן בְּקִרְחַת הַנִּזְרָא רִדָּד
וְהַרְקִיעַ. וְהַמְשַׁכְלִים יִזְהָרִי בְּזֹהַר הַרְקִיעַ: הָרִי בְּשָׁמַיִם הַטָּבִיר וּבְבִיר
הַעֲבִיר. הַעֲמִיחַ מְשַׁמֵּחַ וּמְסַעַר וּפְנִיִּים מְסַבֵּיר. וּבְרָכָה לְרֹאשׁ מְשַׁבֵּיר:
וְתִגִּי מַלְכִּים בְּכֹו מְשַׁקְלָת עֵלֶם. וְיִתְרוֹן הַבָּשָׂר בְּתִשְׁרֹו אֲשֶׁר פָּעֵלֶם. בְּיִרְחָ
יִבֹּן עֲלֵם:

מַעֲשֵׂה אֲצָבְעוֹתֶיהָ פְּלָאִים תְּמִידִים וְנֶאֱמִים. יִרְחָ וּכְוֹכָבִים

יָקָר בְּבוֹדָה מְחִידִים. וְעָבָא הַשָּׁמַיִם לָהּ מִשְׁתַּחֲוִיִּים. קְדוּשָׁ:

וְרִיז וּמִשְׁבַּח הַשָּׁמַיִם שְׁשַׁע יָמִים. וְיִז וּבְרִיחַ לְהַאֲרִיחַ לְכֶרֶת מִטַּעֲמִים.

אביע זכר, ל' תהלים קע"ה, ו'. הבונה, עש"ט, ו'. בכרת מלכים, כנוי לתורה. ואיתא
נפרקי ר"א פ' ג' נתינת הקב"ה נתינה לבנוח את העולם, הציבה לו ואמרה רבון העולמים אם אין נכח
ואם אין מנחה למלך על מה הוא מלך ואם אין טקלסין למלך אי זה הוא כבודו של מלך. ונמלך, גם
הוא ל' עשה אחריות כש המלך נקוד ואל (נכוח כ"ט ע"ג) נכפזתו של לדיקס נמלך (כ"ד פ' ח')
גם כל' הכתוב וימלך לבי עלי (נחמיה כ' ו') וטמנו האם דבר מלכי יספר עלך (דניאל ד' כ"ד) ונמלך
כן פירא שמין מליכין יהוה לך וטליכות נפשו לא תטנוק. ואגודתו, עש"ט, ו'. ונדלד נמנחות דף כ"ז על ישראל
בסוף כלום איז אל רעהו. גבה חקרה קרה, ברא את האמים הטובים, ועש"ה במקרה נמים עליו
(תהלים ק"ד, ג'). בספורא אל, כנלל ישראל אקדלו עקודיו (ישעיה ט"ח, י"ג). הדרים הצפין, ל'
דחם ונפך, ר"ל בעלות דחם ולפון הליך אדריס גדולים. לספור, דברים ל"ג, ח'. מאהב, כנלל אהבתו
את ירחו. כסוס שעינחו, מכון שמו. כסוס, ל' יסוד וטכון, תרגום כס נמיסה (שמות ל', י"ח). בשלם,
תהלים ע"ו, ג'. רגלי, רגלי מלאכים סיב הקב"ה סיב לבסוף. סכוח סביבותיו, כנ"י קדיב קפח, ומסכתו.
והתקיע, ל' ויעקב תקע את חלבו (מלכות ל"א, כ"ה). בקרה העורא, טל' יחזקאל ח', כ"ג. רדד, טל'
יחד על הכתובים (פ"א ו', ל"ג) וכן ויקעו תרגם חונקלוס ורדדו (שמות ל"ט, ג'). והטכילים, דניאל
י"ג, ג'. הרי בשמים, הן העוריה כש שפירא רח"י נטוף גיר האדריס. הטביר, טל' טבור, ר"ל ברא את
הן העוריה נאטע העולם. ובביר העביר, טן הן העוריה נכד וברא את כל הארץ כליתא ניוטא כ"ד
פ"ג מלזין בברא העולם. ובני תחזר לארץ. ויז טפרסיו ובביר על אדה"ר אהיה מסוף העולם ועד סופו
(תענה י"ג) והוא נכדו טעפר הן העוריה, כליתא נפרקי ר"א פ' כ'. משמת, כנוי ליון, ומסער, כנוי
ללחם, ושנים מסביר, כנוי לשמן, ועש"ה תהלים ק"ד, פ"ו. וברכה, טל' י"א, כ"ו. וחגי מלכים, כתי
הטע והיחז, ר"ל אורם. בק ששקלח עלם, אצח אהיה אים. ויתרוז הבשר, היתחן שנתן הקב"ה לשט
נעטר אקטרתה הלנה. בחשר אשר, אשר ותחן הקב"ה ע"י שנתנה שנתן ללנה את הוכוכים ללנהיה כד
להפיק רשעה. פעלם, ר"ל ענין הוכוכים הוא אחר יכונו לשלם עם הדח. וכל זה פ"ס כ"ד פ' ו'
וחולין ס' ע"ג וינחל לשלם דף 622. כירח, תהלים פ"ט, ל"ח. ועבא, נחמיה ט', ו'. וריז ומשוכה,
הקב"ה השפיע, כנ"י השבחה. וי, העוף ויז אהיה העוף היותר גיול. וברח, הוא ליתון (ישעיה
כ"ז, ח') הדג היותר גדול, והם שמונים לתחן טהם פסדה ללדיקים לע"ל כליתא נכ"ד דף ע"ד,
ג. גם ניקדל רעה פ' כ"ג. וזה אטיר להאריח ככרת טעמים, ל' וארחתו ארחת תמיד

חבליים נפלו לי בנעמים: חלד הוציאה מקנה ומנת סכר. חביב נברא
בצלם הירד לגבר. פי הוא הדה בכלעבר: טכסו בקשב חברים גן
ישיבת. סרדו בהמראה ובמזרחית קולטת שבת. מזמור שיר ליום השבת:
מאין במוף לך יאתה להאמר. רב מחולל כל
בתול ובגמר. טוב להודות לך ולומר. קדוש:

ידי ארזי בהררי קדש לעשרים הנסקת. יחידו הקליל ודוט
משלשו סבותה. יעקב נסע סבתה: פאלן מברך שתילי וית העמר.
במעשה לבנת הפסיד בשעבודם נטר. למחסה ולמסתור מזרם וממסר:
לקץ פראם בדרך בחוץ לחסידו. לא נחם בדרך ארץ יסודו. ברוך יי
פי הפליא חסידו:

מאברה יתרה רצם וחקלף השורה. בקהל רב יבשר
צדקו להקשידה. חסדי יי עולם אשירה. קדוש:

מנהג עולם תלמיד טוען פגם. מרחיץ ומנעיל ומלביש משפור ומכבס.
נתתה ליראיה גם: גם ודגמא להראות לאמות גישי. נתת לכבוד ודרי
שעבוד קשי. ואתה יי קצן בעדי כבודי ומרים ראשי: סבותה לראשי לך
אדרוש תהלות. סלסולך לתגות בסוד חכמי קהלות. חסדי יי אוביר תהלות:

(מ"כ כ"ה, ל'), ול' ויחד להם כזה (שס ו' כ"ג). חבליים, תהלים ט"ו, ו'. חלד, החשבה. סקנת,
נהגה. וסנה סכר, והכנת מזון סדרם ותקומם של בני חדם ועשה עמי כל חליך יסדה ונו'
(תהלים קט"ה). חביב, חדש"י (מזנה לכות פ' ג'). והרד, ל' מטעלה מענק ורדו דגות הס. כי
הזן רודר, מ"ה ה', ד'. טכסו, קיסט הקנה' את חדש"י. בקשב חברים וכו', ר"ל במלכאים היו
מקלשים ופגמחים את חדש"י והכניסו אותו לגן עדן כדליתא נפרקי ר"ה פ' י"ט. סרדו בהמראה,
ובתאזר הסנה האדם בעלות השם ואכל טן העץ ערד אותו הקנה טן הגן. ובמזרחית קולטת שבת,
שנה וכו' ממנוח לג' (נחשית ג' כ"ד) ויסודו נבר' פ' כ"ה בכל מקום חת מאחית קולטת, חדש"י
וגרם את האדם ויטכן טקדם לג' קין ויאל קין מלפני ה' ויב טלרן נח קדשת עדן וכו'.
סזמור שיר, תהלים ל"ג וזה הסזמור חדש"י אמרו כדליתא נפרקי ר"ה פ' י"ט. מאין בסוד
וכו', עליך נלה לומר חין כמדך. בתחל ובגמר, מתחלה עד סוף. ידיד, אמרה חסידו. בהררי
קדש, סדר המורה. לעשרים, כ' דוחות טן חדם עד חרכס. הנסכה, נחמת. יחידו, יחוק נט.
הכליל, הכלה אותו שם לפולה כליל. והוט משלשו, יעקב חסידו שהוא השלישי לחיות. ויעקב,
נחשית לג', יו. שחילי וית העמר, ר"ל נחשיר יעקב נכמים, ועשה תהלים חסיד ק"ה ג'. כמעשה
לבנה הספיר, ל' שנות כ"ד, י"ה. נטר, שער אותם הקנה' כמו שזמרים חסן ספיר שהיו חסן
טונה. למחסה, יעני ד', ו'. לחסידו, לחסידה (נחשית ט"ו, י"ג), והלשון עשה תהלים פ"ט,
כ'. לא נחם בדרך ארץ, בטעות רנה פ' כ', ולא נחם חללים דרך חרן, שלא נחם טעם בדרך
כל הארץ, החין דרך כל הארץ, מי שהוא קונה עבדים קונה אותם על טנת זיהיו מרחיץ אותו
וסכן אותו וטלחין אותו וטענין אותו וטלחין לפניו, חסל הקנה' לא עשה כן לישחל, חסל
שהיה הוא מרחיץ וסך אותו והלחין ונחלץ ומחלץ לפניהם. ועד שם נפ' כ"ה בבר וחס טוען
פגם לפני רט, והקנה' חסן כן, וה' הולך לפניו יוטם, העבר מרחיץ רט, והקנה' חסן כן
חלל וחרכין נמים, העבר מלכס רט, וסקנה' חסן כן חלל וטלחין חקטס וכו', ועל מדרש זה
יסוד המרחים הכלה. ברוך ה', חללים ל"ה, כ"ב, רצם, רנה נחם. חסידו פ', אס פ"ט, כ'. נחם,
הנחשית שער נתון נחוכו, וטענינו. נחמה, תהלים פ', ו'. ודגמא, חסל להסיל, כמו חזמל הוא
נחמה שלו (חגיגה ט"ז). לאומות נשי, לחיות העולם. כיה הוא חסד טן ו' שנות של חסיד (ויקרא
רנה פ' כ"ט). ואתה ה', נחלים ג', ד'. סלסולך, אסך. לחת, נכיו להנחה. חסידו, יעני ס"ה, ו'.

אופן לשבת בין יב לסוכה

מִלֵּךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ יִסְדּוּ. אֹז יִרְנְנוּ אֵילָנוֹת בְּקִלּוֹס
בְּהִסְדּוֹ. הוֹדוּ לִי פִרְשׁוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. קְדוֹשׁ:
תִּכְתֵּב וְאֵת לַעֲם גִּבְרָא לְהַתְּכַפֵּר. מִזֶּה עָלֵינוּ לִקַּח לֵאמֹר וְשֹׁפֵר.
לְשִׁמְעַת בְּקוֹל הַזֶּה וְלִסְפֹּר: אֶחָת בַּמָּה וּבַמָּה טוֹבָה בְּפוֹלָה וּמִבְּקָלָת.
יְרוּשָׁלַיִם בְּרִצּוֹתָהּ תָקִים וְתֹאִיר מְאֻפָּלָת. סִבְתָּ דְיוֹד הַנְּפִלָת: בְּיִרוּשָׁלַם
תִּהְיֶה פְלִיטָה וּבְשָׂרֵי קְרֹאֲתָהּ. יָקָר צְפִירַת חֹפֶת קֶדֶשׁ קְרֹאֲתָהּ. מְכוֹן
דִּרְצִיּוֹן וְעַל־מִקְרָאֲתָהּ:

בְּחִיל אֶל־חֵיל גְּמִיל בְּמַחְזָה. יִרְאֶה שְׂכִינְתָהּ
בְּאַצְבַּע נְהִימָם מְזִינָה לְהַחֲזָה. וְאָמַר בְּיָם
הַזֶּה הִנֵּה אֵלֵהֵינוּ זֶה. קְדוֹשׁ: הַכֵּל יִדּוּד וְכו'.

רמזי החזו"ס יודעה

(*) אופן:

יְהוּ לְשׁוֹן. חֲזוֹת אִישׁוֹן. אִישׁר יְחֻזָּה פְּלֹאֲתָהּ: כְּפִי כוֹחַ. יִשְׁי שִׁיחַ. וְלֹא
כְּפִי כוֹרֶאֶתָהּ: לֶךְ מַעְגָּל. בְּרוּם גְּלִגָּל. וְהוּא לֹא יִשְׁאָה: וְכִלְנוֹעַר. וְהוּא

מלך, הקב"ה. במשפט, נ"ה י"ב על כסא הדין. והוא ל' משלי כ"ט, ד'. אילנות, כנוי לישראל
העצמים אל הקב"ה בנחתם וזכרים טן הדין, וכדליתא בסיקולא רבה פ' ל'. הודו, תהלים ק"ח. חסד, חסד
שם ק"ה, י"ט. וכדל' בעדל' תהלים, חלו הדורות שהם כעמים נעצבים ונחלים ונחללים לשניק נ"ה
ו"ב ואתה נדל' אותם כיהי חדש, ומה להם לעשות, ליקח דם ולחלל אותך ע"ל. ושפר, שפר
חטאי שפר, לשמע, שם כ"ו, ו'. סבת, עשום ס', י"ט. בירושלם וכו', ע"ה יוחל ג', ה'. סכון, סכון
ישיבה ד', ה'. סחיל, ל' תהלים פ"ד, ח'. יראה שכינתך באצבע, פ"פ סוף ט"ט תענית וסדר
קהלת דף פ"ו עתיד הקב"ה לעשות מחול לנדיקים נ"ע וכל אחד ואחד מלחלל נחללנו וחומר הנה
אלהינו זה קוינו לו (ישיבה כ"ה, ט'). חסנם כב"י גרם יראה אל אלהים בעיניו להחיה.
ידו לשון, הלשון יחיה ויאמר מה שיתחזה העין מפלסין. אישון, העין. ישי, יטוב ויסדר את דברו. והוא,

(*) אופן זה חומרים בפרסם ובברונא. רמזי חזו"ס יעקב.

יְחִיד עֶרֶץ. יִסְדֵּר אֶרֶץ. פֶּרֶב חֲכָמָה וְתוֹשִׁיָה: עֲנֹתוֹ. וּגְדִלְתוֹ.
מְפָרְסָמַת וּגְלִיָּה: נוֹרְאוֹתָיו. וּנְפִלְאוֹתָיו. יְהוֹדִין דְּרִי גְשִׁיָה: מְלֹאכִים.
נְעִרְכִים. לְהַקְדִּישׁוּ בְרוּם עֲלִיָּה: יי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִרְכָּמוֹת חֲסִין וְיָהּ:
עֲלִיּוֹנִים. וְרַחֲמֵנוּגִים. שְׁמוֹ לְעַד יוֹמָרוֹ: וְאוֹפְנִים. בְּרִנְגִים. כְּבוֹד
וְכָרוּ יִסְאָרוֹ: וְאֵי מַעֲוֹנוֹ. וְחִבּוֹנוֹ. בְּחִיל זֶה לְזֶה יִדְבְּרוּ: וּבְגַעֲיָמַת.
וּבְתַמִּימוֹת. תִּהְלְתוּ יִסְפָּרוֹ: וְאֵין בָּהֶם. וּבִגְיָהֶם. לְשׁוֹן שֹׁקֵר דְּרִמְיָה:
יי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִרְכָּמוֹת חֲסִין וְיָהּ:

יחיד ערץ, הקב"ה היחיד הנענך לבדו. ענוהו ונחלח ספרססח, כדליתא בטעלה ל"א כל מקום
שאתה מולך גבורתו של הקב"ה אתה מולך עמדתו וכו'. ררי נשיה, הדמים נחלך, כמו ולדקתן נחלך
כ"ה (תהלים פ"ח, י"ג), וסיקולא רבה פ' כ"ט וסדרה חסתר דף ק"ט ו' שעות לחלך, ארץ חרטה חרקה
גיא ליה כ"ה חבל. נערכים למערכות ומחנות. ה' אלהי צבאות, תהלים פ"ט, פ'. עליתם ומחנותיכם,
נחלח מעלה ונחלח טענה. ואי מענה, ואי טקומו. חכיונו, חכיון עזו (חזקון ג', ד') ויסדרו במדק
רבי חלענור פ' ד' החיות עומדות חלל כבודו של הקב"ה ואינן יודעות מקום כבודו. בחלל, נדלח ונחלח.

תבצר. מתחת לכסאך: ומפעלך. יעיר לך. נגד כל־ברואיך: ועוזתם.
 כי בראתם. ולא ידעו איבה: בראשונים. פאחרונים. יחד באימה עונים.
 הוא אלהי האלהים ואדני האדנים: הומנים. משתנים. והודו לא ישתנה:
 המקרה. שמים עשרה. ומעלות בשבעה פונה: יבחקמה. כסיל וכימה.
 שבעה עולים בקנה: והשמש. כי יאמש. על פיו יסע ויתנה: ויתהלך.
 כמו מלך. מפתנה אל־מפתנה: ואור סדר. לפתה. במרפבת המשנה:
 ומסביביו. פוכביו. לכלם מספר מונה: ופלך רב. למל מערב. פעם
 בכל־יום יפנה: משתנה. ומחנה. כי לכל יש קונה: ואם נעלה. הלא
 נגלה. במעשיו פנים בפנים: הוא אלהי האלהים ואדני האתים: ושם קברה.
 במסכה. ותלה בתוכה אדמה: ותעמוד. על לא יסוד. אכל תלחה על
 בלימה: כי כברה. להן ירדה. ובקשה למשה מקומה: ואש דרשה. את־

בגלגל לא יסא חותך חלה חתה תסא חת בגלגל וכעמוד למעלה דף 640. תבצר, פשטור, מל' ערים נזרות
 (דברים ג', ה') לבגד החומה (ישעיה כ"ב, י'). יעיר לך, מעמי הסם הם מעירים על גחלתו. הוא אלהי, דברים
 י', י'. שמים עשרה, י"ב מולות. ומעלות בשבעה, שבעה רקיעים (חגיגה י"ב, ב'). כסיל וכימה, שמות
 קטלי כוכבים (עטוס ה', ח'). ואיוז ט', ט'. ל"ח, ל"ח). שבעה עולים, כוכבי כימה הם ו' (ויעבנגעטטירד,
 פלעימרו). וז' מפרשים על ו' כוכבי לבת אש' חכ"ל. כי יאמש, ר"ל כי ינח עת החשך או יסע השמש ממקום
 שחתו על פי ה', וכי יעבור החשך או יחנה השמש בנחותו. יאמש מל' אמש שהוא ל' חשך. וכי' נדום. י"ש וגם
 הוא ל' חשך כמו שמות י', כ"א. סדר, לבנה נל' ארמי. במרכבת המשתנה, ר"ל הלכנה היום מהלכת אחרי
 השמש כמו שזנה למלך. ופלך, סיבת (קריים). פעם בכל יום, כן כבי' וכלל נעלות טעקל הפיוס. ור"ל
 השמש מהלך את סיבתו פעם אחד בכל יום וסבטו לגד מערב ואם נעלה, ואש' כי הקנה נעלה היום מעמו
 סלד ע"מדות מ"ט סלד מעמי נגלה לנו. קברה, חולה כמו נמדנר כ"ה ח'. והכוונה על חוג חויר
 השמימי המרינקט. על לא יסוד, כן כבי'. על בלימה, על לא דבר (איוז כ"ב, ו'). כברה בלדמה.

קדישים. רן רחשים. עם ברוכים ושרפים: והם עומדים. ומסלדים.
 ובסא אל מקיפים: במרפבות. לרקבות. למאות ולאלפים: ורגליהם.
 בנפיהם. מסתירים וכן עפים: יקדישון וישלשון. קדשת רב עלילה:
 יי אלהי עבאות מרפבות חסיונה:

בצת לבתם. לארבעתם. ואפניהם אצלם: ובקמדם. במעמדם.
 יקומן הקפה למולם: ושם ירימין. ויעצימן. אדניהם ברום עולם:
 בקדשה. משלשה. כבוד האל מלא עולם: קדוש יענו. קדוש ישנו.
 קדוש ישלשו שלישיה: יי אלהי עבאות מרפבות חסיונה: והיח וי'.

קדישים, גם כח חתה של הטלחים. רן, רנה. רחשים, מל' רחש לבי (תהלים ט"ה, ב'). ומסלדים, ידלים
 מל' ומסלדה (איוז ו', י'). מפיפים, סובבים. ורגליהם כנפיהם ססתיים, שנאמר ובמים יבסה תלוי (ישעיה
 ו', ב'). ובם עפים, א' ובנחשים יעופף (עס). רב עלילה, הקנה (ישעיה ל"ב, י"ט). לארבעתם, ארבע
 החיות. יקוסח המר, האופנים, וכמו שנאמר וכלכת החיות ילכו האופנים אללם, כלכתם ילכו ונעמדם יעמדו
 (יחזקאל ט', י"ג. כ"א). ירימון, ירמנו. ויעצימן, מעצנים תעצומות שו של הקנה. כבוד האל מלא
 עולם. מ"ה נמדנר י"א. י"א. ישעיה ו', ג'. ישנו, יאמנה שנית.

שְׁרָשָׁה. וְתַעֲלֶה לְמִדְוָמָה: וְתוֹךְ שְׁתִּיהֶן. וּבִינֵיהֶן. הָאֵיזֵר וְהַפִּימָה: וְכָל פְּרֻדּוֹת. וְצִמְדוֹת. הֵם יְסוֹדוֹת לְהַקְדָּה: וְכֵם צִמָּה. כְּלָצִמָּה. הָאֵדָם וְהַפְּהִמָּה: וְאֵד יַעֲלֶה. וְיִבְלֶה. לְרַחֲמִים אֵל לְנִקְמָה: כִּי תַצִּי. בְּלֵב מִנְאֲצִי. וְחִנּוּנֵי הַקָּדֵשׁ חֲנוּנִים. הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֵי הָאֲדָנִים: דֹּר גִּשְׁמִד וְדֹר עֶמֶד. וְהוּא קִים לְדֹר דֹּרִים: בְּרֹאשׁ כְּלָאֵל. הוּא הָאֵל. וְאַחֵר כָּל הַדְּבָרִים: לֹא בָבֶה. כִּי בָרוּחַ. יוֹצֵר כְּלֵהֲעוֹרִים: הַנְּשָׁמֹת. וְהַחֲכָמֹת. וְהַשְׁכָּל הַפְּאִירִים: וְרִקִּיעַ. הַדְּקִיעַ. וְעָלִי מִים הַזֹּרִים: מְאֹרֹת. וּמִדְּרוֹת. עָלִי אֶרֶץ מְהִירִים: וְאֶרְאֵלִים. וְחֲשָׁמִלִים. שֵׁם כְּבוֹדוֹ מִזְכִּירִים: וְתַרְשִׁישִׁים. מִפְּרִשִׁים. שֵׁם אֲמִירִים וּמִאֲמִירִים: וּשְׁרָפִים. מְקִיפִים. וְכִרְבִּים וְאִפְנִים. הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֵי הָאֲדָנִים: הָאֹמֶר. וְהַגֹּמֶר. וְהַפְּגִיד אוֹתֵיהֶן: וְהַצֹּפֶה רַע וְיָפֶה. וְיִזְדַּע מִחַ לְהִיחַת: אֶסּוֹף עֶרְדָּה. לְתוֹךְ חֶדְרָה. מִבֵּין שְׁנֵי אֲרִיֹת: הַשִּׁיחַ. הַשְּׁבִיחַ. אֱלִי קָדֵר וְנִבִּית: כִּי בְחִנְתָּם. וְצִרְפָּתָם. וְהוֹדְרָתָם לְתַחֲתֵיחַת: הֵן בְּכִלְזָאֵת. בְּהַ אֲחֻזּוֹת. וְלִישְׁעָה צוֹפִיֹת: קִדְשָׁת שְׁמָה. בְּעוֹלָמָה. קוֹרְאוֹת בְּרֹאשׁ הַמִּיֹּת: קוֹל מְרִימֹת. לְהַדְּמוֹת. לְכִרְבִּים וְלִחִיֹּת: מְקַדְּשִׁים. וּמְשַׁלְּשִׁים. כְּתֹר לְיוֹצֵרם נוֹתָנִים. הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֵי הָאֲדָנִים: וְהַחִיֹּת יִשְׁוֹרוּ וכו'.

פ"ס א"ב עד לזות כ' וחקירה לזות ח' ונסוף חתים יצחק.

זולת.

אֲזַכְּרָה מִקְדָּם פְּלִאָה לְשִׁמְךָ אֶלְכֶרֶךְ הַשֶּׁשֶׁךְ. בְּהַ גִּילָה שְׁלֹמָה מִחֲמַד חֲפָצֵי חֶשֶׁק. גְּאֻלָּת בּוֹדַע עֲמָךְ גִּהְלֵת בְּחֶסֶד מֶשֶׁק. אֲדֵי עוֹ יִשְׁוֹעֵרִי סְבוֹתָה לְרֹאשֵׁי בְּיוֹם גִּשְׁמִ: הֶרֶךְ אֶרֶץ שְׁנִית סְדֵרֶת מִשְׁחָק נִשְׁחָן. הַטֵּל

ובניהן, בין האש והאדמה. פְּרֻדּוֹת, ל' נפרד. וְצִמְדוֹת ל' חנוך. והנה האדמה והאש והאזיר והמים הם היסודות לכל אלה הנבדלים. והם נארכע יסודות האלה. ואר יעלה, שעורו ואר יעלה לרחמים או יכלא לנקמה. חציו, של הקב"ה. דור נשמר, ר"ל דור הולך ודור בא. כל אל, כל אלה. ואחר כל הדברים, ר"ל הקב"ה הוא קדמון לכל דבר והוא נמנע אחר כי יכלה כל דבר. לא בבת, ר"ל לא בניעה רק מוח פיו מלא כל הימרים וכל הנשמות והחכמות והשכל, ובאיתא נב"ר פ' ג' לא נעל ולא בניעה כל הקב"ה את שלש אלה נבדל ה' ובכר שמים נעשו. המאירים, נ"ל המעירים. הורים, כויל, מל' מורס ומעט (ישעיה ד', ו'). ומדורות, מלות (חזק ל"ח, ל"ב). ואראלים, וחשמים, וחרישיים, ופרשים, וכרבים, ואופנים, כלם שמות כחות מלאכים. משרשים שם, חומרים את שם המפירה. ומאירים, ומעצבים, מל' את ה' האמת (דברים כ"ו, יז). מקיפים, סובבים את כסא הכבוד. והמניד אוהות, המודיע את העתיד לביות, ומל' ישעיה מ"א, כ"ג. קרר ועביות, שמות בני יצמעהל (נחזית כ"ה י"ג). בראש הוסיח, ר"ל לעיני כל, ומל' מעלי א', כ"א. להרמות, להיות דומה למכנים ולחיות העקדישים את הסם בכל יום תמיד.

חשק, ל' תבוקה וחשק. מחמד חפצי חשק, ר"ל אלה הוא כל חשקנו וחלין כל תלותנו. גאלת, ל' תהלים ע"ז, מ"ז. חשק, ל' טוון וכלכלה כמו כן טען בימי (נחזית ט"ז, כ'). עוז ישועתי, תהלים ק"ט, ח'. ררך ארץ שנית, כי בדרך חרן הלחם יואל מן הארץ ולישראל היה הלחם יורד מן השמים. ותנחומא פ' נצלת, נא ואלה כמה חניכין ירחל לפני הקב"ה שזינה להם טעמה נחזית ועשה להם העליונים תחתונים והתחתונים עליונים, לשעבר היה הלחם שלה מן הארץ והטל יורד מן השמים, ועכשיו יורד הלחם מן השמים והטל עולה מן הארץ. משחק, מן השמים. נסחף, הטן (נעמד י"א, ח'). ואשר ל'

